

- 3) Czy zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami wspólnotowymi jednostka, której prawa zostały naruszone z powodu niewdrożenia przez dyrektywy 72/166/EWG, może domagać się odszkodowania od państwa z powodu jego bezczynności?
- 4) W razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy na państwie węgierskim ciąży obowiązek naprawienia zaistniałej szkody — bądź powodom, bądź poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych spowodowanych przez powodów?

Konkretnie dyrektywa zawiera następujący przepis: „Państwa członkowskie podejmą konieczne środki dla zapewnienia, aby wszystkie polisy obowiązkowego ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (...) obejmowały ochroną za tę samą składkę całe terytorium Wspólnoty (w odniesieniu do zaistniałych szkód)”.

- 5) Czy możliwe jest dochodzenie odpowiedzialności państwa w sytuacji, gdy szkoda wynika z wadliwego ustawodawstwa?
- 6) Czy 190/2004 (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzemben tartójának kötelező felelősségbiztosításról (dekret rządowy nr 190/2004 (VI.8) z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zwany dalej „dekretem rządowym nr 190/2004”), obowiązujący do dnia 1 stycznia 2010 r., jest zgodny z przepisami dyrektywy 72/166/EWG, czy też Węgry uchybiły zobowiązaniu do transponowania obowiązków ciężących na nich na mocy tej dyrektywy do prawa węgierskiego

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 26 sierpnia 2011 r. — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-438/11)

(2011/C 347/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgerichts Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Pytanie prejudycjalne

Czy w okolicznościach takich jak w sporze przed sądem krajowym, w których władze państwa trzeciego nie mogą już sprawdzić, czy wystawione przez nie świadectwo oparte jest na prawidłowym przedstawieniu faktów, należy osobie odpowiedzialnej za uiszczenie opłat celnych odmówić możliwości powołania się na ochronę uzasadnionych oczekiwań zgodnie z art. 220 ust. 2 lit. b) akapit drugi i trzeci kodeksu celnego (¹), jeśli okoliczności, z których wynika niemożność weryfikacji treści świadectwa pochodzenia, leżą w zakresie odpowiedzialności eksportera, czy też przejście ciężaru dowodu w ramach art. 220 ust. 2 lit. b) akapit trzeci in initio kodeksu celnego z organów celnych na osobę odpowiedzialną za uiszczenie opłat celnych wymaga jedynie albo tym bardziej wymaga, aby ta niemożność weryfikacji miała źródło poza zakresem odpowiedzialności organów celnych kraju wywozu lub była wynikiem niedbalstwa, które można przypisać wyłącznie eksporterowi?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, s. 17).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-199/08 Ziegler przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 sierpnia 2011 r. przez Ziegler S.A.

(Sprawa C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ziegler S.A. (przedstawiciele: adwokaci J.F. Bellis, M. Favart, A. Bailleux)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-199/08 Ziegler przeciwko Komisji oraz orzeczenie w przedmiocie sporu, którego wyrok ten dotyczy;
- uznanie żądań podniesionych w pierwszej instancji oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 (WE) i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych), a także — tytułem żądania ewentualnego — uchylenie grzywny nałożonej na skarżącą, a w tytułem dalszego żądania — obniżenie wspomnianej grzywny;